

andringer i Loven, da de Bemærkninger, jeg her har gjort, vistnok vilde skjønnes kun at være saadanne, at de dog ikke burde forstyrre Lovens Udkomme.

C. Nimestad: Ja, det er ogsaa for mig det afgjørende Spørgsmaal med Hensyn til, hvorledes man skal stille sig til denne Lov, af hvilken Barighed denne Samling bliver, og hvorvidt Endringsforslag, der stilles til Loven, vilde kunne lægge nogen Hindring iveien for dens Udkomme; thi, dersom det skulde blive Tilfældet, saa vilde jeg fraraade at stille saadanne Endringsforslag, da jeg, uden at turde tiltroe' mig nogen særdeles Indsigt i det Spørgsmaal, hvorvidt der findes Trang til en saadan Institution som denne, dog maa troe det efter de levende Ansfer, som i saa Henseende ere blevne yttrede fra Handelsverbenen. Jeg skal imidlertid dog tillade mig at antyde nogle enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke jeg, hvis Tiden tillader det, muligens vilde stille Endringsforslag, og det saa meget mere, som det i alt Fald, selv om saadanne ikke blive stillede, dog muligens kunde have sin Nytte, at Opmærksomheden blev henvendt derpaa. Jeg skal imidlertid først tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er yttret af de ærede Medlemmer for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) og for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Omfang man skulde give Loven, og navnlig, hvorvidt det var rigtigt at optage saa mange Bestemmelser deri, som nu findes, eller om det ikke var rigtigere væsentligst at overlade dette til den private Overenskomst. I saa Henseende maa jeg slutte mig til den ærede feregaaende Taler og formene, at det er rigtigst, at Loven gives et saa udtømmende Indhold som det, den her har faaet, saavel af de Grunde, han ansøgte, som ogsaa i Henhold til andre Betragtninger. For det Første turde det vistnok være rigtigt, at en Institution, der er af en saa ny Charakter og uljendt Bestaafenhed, som denne er her i Lan-

det, fremtræder paa en saadan Maade i Loven, at man kan danne sig et klart og tydeligt Billede af dens hele Væsen, og dernæst er det dog, om end det var rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds sagde, at man vilde kunne opnaae det Samme ved at vedtage de Bestemmelser, der findes her i Loven, i det vedkommende Document, som udstedes mellem Dplagshuset og den Paagældende, dernæst er det dog en Binding, forekommer det mig, at det ikke er nødvendigt at træffe saadanne særegne Stipulationer, men at de findes i en saadan declaratorisk Lov, som gjør særligt vedtagne Bestemmelser unødvendige; men dertil kommer, at jeg troer, at der virkelig er flere Bestemmelser, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) antog, som det er nødvendigt fastsættes i denne Lov, og som ikke kunne overlades til privat Vedtagelse. Det ærede Medlem meente, at det er kun Tilfældet med Bestemmelserne i § 5, § 6 sidste Deel, § 8 og § 11, men jeg troer, at det er temmelig sikkert, at det idetmindste er Tilfældet med endnu to andre Bestemmelser, nemlig for det Første Bestemmelsen i Slutningen af § 1, at Varerne ikke kunne gjøres til Gjenstand for Arrest, Beslag eller Execution uden gennem en Forfølgning mod Bevistet. Det kan ikke blive Resultatet af en Overenskomst mellem Dplagshuset og den Private, thi det vedrører Trediemands Retshold; selv om man vedtog en saadan Bestemmelse, var Trediemand ikke derved affaaen fra at gjøre sin Ret gjældende i de Varer, der laae i Dplagshuset, naar det ikke staaer i Loven. Det Samme troer jeg gjælder om § 9, hvor Bestemmelsen om Mortification er af en saadan særlig ny Bestaafenhed, som ikke kunde være Gjenstand for privat Vedtagelse. Den gaar her ud paa en heel ny Art af Mortificationer, en Mortification, der ikke, som ellers, grundes paa Bevilling, men paa en Kjendelse fra Sø- og Handelsretten eller vedkommende Dommer, en Kjendelse, som de Private ved deres Overenskomst ikke vilde kunne